

С. 192-202. 2. Аудиторська діяльність: особливості діяльності аудиторів в Україні та можливість залучення зарубіжного досвіду / Науковий блог : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naub.oa.edu.ua/2012/audytorskadiyalnistosoblyvosti-diyalnosti-audytoriv-v-ukrajini-ta-mozhlyvist-zaluchennya-zarubizhnoho-dosvidu/>. 3. Синюгіна Н. В. Зарубіжний досвід і адаптація внутрішнього фінансового контролю до національного середовища України / Н. В. Синюгіна // Наука й економіка. – 2013. – №. 4 (1). – С. 97-103.

Манорик С. Т.,
студ. гр. ОА-42,
Національний університет “Львівська політехніка”.
Науковий керівник – Тесак О. В.,
к.е.н., ст. викл. кафедри обліку та аналізу

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Аудит в Україні є порівняно новим видом діяльності і тому, процес його розвитку супроводжується виникненням проблемних питань, що обумовлені впливом цілого ряду чинників і обставин: недосконалість вітчизняного законодавства з аудиту, незначний практичний досвід, відсутність методики з проведення та документування процесу аудиту.

Теоретичним, методологічним й методичним проблемам розвитку фінансово-господарського контролю та аудиту присвячені праці вітчизняних вчених таких, як М.Т. Білухи, О.Д. Василика, В.П. Вишневського, В.М.Геєця, В.І. Кравченка, В.М. Опаріна, Н.І. Рубана, М.В. Федосова та інших.

Розвиток аудиту в Україні розпочався після прийняття Закону України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 р. Однак, аудит в Україні ще не набув широкого впровадження. Тому в період становлення ринкових відносин слід старанно аналізувати зарубіжний досвід і застосовувати його на практиці з урахуванням конкретних національних інтересів

Ситуація, що склалася в Україні, потребує вирішення проблем, які мають місце у професійній діяльності аудиторів, аудиторських фірм і роблять неможливим успішний розвиток аудиту.

До основних проблем розвитку аудиту, слід віднести:

- проблема сучасного аудитора та довіри до нього. Тобто перед тим як клієнт вирішить надати інформацію аудитору, він повинен бути впевнений, що в аудитора вистачить сил і можливостей зберегти її в конфіденційності;

- брак достатнього досвіду аудиторської діяльності, адже аудит в Україні в порівнянні з іншими країнами зародився досить недавно. Проте на сьогодні ми спостерігаємо багато міжнародних корпорацій, які бачать велику перспективу на українському ринку та заходять в Україну, представляючи абсолютно нові рішення та шляхи ведення аудиту, якими давно користуються провідні держави;
- недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю. В Україні в цілому об'єктивно відчувається недостатність вітчизняної спеціальної літератури, а тим більше докладних розробок, посібників з проведення аудиту ефективності, що являє собою певну прогалину у формуванні його методології та вимагає науково обґрунтованих теоретичних розробок у цьому напрямі та їх практичного втілення;
- проблема формування ціни на аудиторські послуги. Єдина система розрахунку вартості послуг аудиторської фірми в Україні тільки розвивається, тому аудитори часто використовують власну систему формування ціни.

Аудит в Україні потребує широкої реклами, насамперед, серед потенційних замовників, з одного боку, та серед громадськості з іншого. Аудиторська спільнота має постійно роз'яснювати, що аудит – це не тільки підтвердження звітності за вимогами Державної комісії цінних паперів та фондового ринку України, а також і контрольно-правове супроводження діяльності, і консультування з питань правового та договірного забезпечення, і розробка системи внутрішнього аудиту, і бізнес-планування, і науково-методичні розробки з питань економіки, управління та права, і робота з персоналом (навчання, підвищення кваліфікації тощо).

Отже, основними напрямками розвитку аудиторської діяльності в Україні можуть стати:

1. Розробка механізму практичного застосування МСА в Україні, створення до них коментарів у повному обсязі.
2. Внесення необхідних змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України, які прямо чи опосередковано впливають на регулювання аудиторської діяльності та розширення переліку підприємств, для яких щорічна аудиторська перевірка обов'язкова, а це, у свою чергу, збільшить ринок аудиторських послуг, а також введення додаткових положень, які б більш чітко унормували взаємовідносини аудитора та клієнта.
3. Поглиблення співпраці професійних аудиторських організацій України з міжнародними та європейськими професійними організаціями бухгалтерів і аудиторів.

4. Розробка механізму ціноутворення на аудит та аудиторські послуги на основі вивчення міжнародного досвіду з цього питання.

Література

1. Петрик М.Г., Кузьмін В.А. Аудит: законодавче регламентування, історичні аспекти та проблеми розвитку в Україні //Бухгалтерський облік і аудит – №8-9 – 2016 р. 2. Кулаковська Л. П., Піча Ю. В. Організація і методика аудиту: Навч. посіб. – К.: Каравела, 2015. – 568 с. 3. Редько О. Вітчизняний аудит, вибір вектора розвитку. // Бухгалтерський облік і аудит. – 2016.

Михалик М.В.,

студ. гр. ОП-34,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Чубай В.М.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОЦІНЮВАННЯ АУДИТОРСЬКОГО РИЗИКУ: ЕТАПИ ТА ОСОБЛИВОСТІ

Опираючись на статистичні дані, щодо зростання попиту на аудиторські послуги протягом 2015-2018 років, можна впевнено стверджувати, що тематика оцінювання аудиторського ризику є досить актуальною. Звертаємо увагу на те, що аудиторській діяльності, як і будь-якому виду підприємницької діяльності, притаманні певні специфічні ризики, управління якими необхідно оптимізувати. З метою попередження помилок і раціонального планування подальших дій, які повинні бути як ефективними, так і результативними, аудитор попередньо ознайомлюється із даними, що знаходяться в публічному доступі.

Питанню оцінювання аудиторського ризику присвячено чимало наукових праць, зокрема дослідження таких науковців як Загородній А.Г., Овчарик Р.Ю., Петрик О.А., Пилипенко Л.М., Редько К.О., Рудницький В.С. Проте, у кожного автора прослідковується спільний підхід до необхідності застосування ієрархічності інформації, двоетапного наповнення інформаційного масиву щодо рівня аудиторського ризику, а також можливості коригування попереднього плану роботи аудитора безпосередньо в процесі оцінювання аудиторського ризику.

Очевидна тенденція щодо зростання відповідальності аудитора за якість прийняття і виконання аудиторських завдань, зокрема й внаслідок законодавчих змін. З огляду на це модель оцінювання рівня аудиторського ризику на